

חוק שיפוט בעניני התרת נישואין (מקרים מיוחדים), תשכ"ט-1969 *

1. (א) עניני התרת נישואין שאינם בשיפוטו הייחודי של בית דין דתי יהיו בשיפוטו של בית המשפט המחוזי או של בית דין דתי, הכל כפי שיקבע נשיא בית המשפט העליון.
(ב) חוק זה לא יחול אם שני בני הזוג יהודים, מוסלמים, דרוזים או בני אחת העדות הנוצריות המקיימות בישראל בית דין דתי.

סמכות נשיא בית המשפט העליון

2. (א) היה אחד מבני הזוג יהודי, מוסלמי, דרוזי או בן אחת העדות הנוצריות המקיימות בישראל בית דין דתי, לא ישתמש נשיא בית המשפט העליון בסמכותו לפי סעיף 1 אלא לאחר שיקבל חוות דעת מבית דין דתי כאמור בסעיף זה.

בירור מוקדם

(ב) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו יפנה בכתב לבית הדין הדתי הנוגע בדבר או לכל אחד משני בתי הדין הדתיים הנוגעים בדבר, יתאר בפנייתו את נסיבות הענין ויבקש חוות דעת בכתב בשאלה אם בנסיבות המתוארות עשוי בית הדין הדתי לערוך או לפסוק גירושין, לבטל את הנישואין או להכריזם כבטלים מעיקרם, וכיח הדין יתן את חוות הדעת כמבוקש.

(ג) ניתנה חוות הדעת המבוקשת, יגישה היועץ המשפטי לממשלה לנשיא בית המשפט העליון והוא, לאחר עיון בחוות הדעת, יכריע לפי שיקול דעתו אם להפנות את הענין לבית דין דתי או לבית המשפט המחוזי.

3. נשיא בית המשפט העליון רשאי שלא לקבוע שיפוט לפי חוק זה אם הוא סבור שבנסיבות הענין אין זה מן הראוי להושיט למבקש סעד.

סייג לקביעת שיפוט

4. (א) סימן 55 לדבר המלך במועצתו לארץ-ישראל, 1947-1922, לא יחול בענין שחוק זה דן בו.

הוראות שלא יחולו

(ב) הסייגים שבסימן 64 (1) ובפסוק השני לסימן 65 לדבר המלך האמור לא יחולו בענין שהשיפוט בו נקבע לפי חוק זה.

5. (א) בית המשפט המחוזי ששיפוטו נקבע לפי חוק זה ידון בענין לפי סדר ההעדפה הבא:

ברירת הדין בבית המשפט המחוזי

(1) הדין הפנימי של מקום מושבם המשותף של בני הזוג;

(2) הדין הפנימי של מקום מושבם המשותף האחרון של בני הזוג;

(3) הדין הפנימי של ארץ אזרחותם המשותפת של בני הזוג;

(4) הדין הפנימי של מקום עריכת הנישואין —

ובלבד שבית המשפט לא ידון לפי דין כאמור אם חלים על פיו דינים שונים על שני בני הזוג.

(ב) באין ויין שיחול לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדון לפי הדין הפנימי של מקום מושבו של אחד מבני הזוג, כפי שייראה לו צודק בנסיבות הענין.

הסכמת בני הזוג תשמש לעולם עילה לגירושין.

* נתקבל בכנסת ביום ב' באב תשכ"ט (17 ביולי 1969); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 813, תשכ"ט, עמ' 109.

1 חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738.

הגדרות

6. בחוק זה –

“התרת נישואין” – לרבות גירושין, ביטול נישואין והכרזה שהנישואין בטלים מעיקרם; “בית דין דתי” – בית דין רבני, בית דין שרעי, בית דין של עדה נוצרית ובית דין דתי דרוזי, כמשמעותם על פי דין; “מקום מושב” – כמשמעותו בסעיף 80 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ”ב–1962.²

תקנות

7. שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בנוגע להליכים בפני נשיא בית המשפט העליון ובנוגע לפניית היועץ המשפטי לממשלה או נציגו לקבלת חוות דעת של בית דין דתי לפי חוק זה.

שמירת דינים

8. הוראות חוק זה אינן באות לגרוע מסעיף 9 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי”ג–1953,³ או מסעיף 18 לחוק בתי המשפט, תשי”ז–1957.⁴

גולדה מאיר

גולדה מאיר

ראש הממשלה

ראש הממשלה

ממלא מקום שר המשפטים

שניאור זלמן שזר

נשיא המדינה

² ס”ח תשכ”ב, עמ’ 120.

³ ס”ח תשי”ג, עמ’ 165.

⁴ ס”ח תשי”ז, עמ’ 148.

חוק הירושה (תיקון), תשכ”ט–1969 *

תיקון סעיף 57

1. בסעיף 57 (א) לחוק הירושה, תשכ”ה–1965,¹ במקום פסקה (2) יבוא:

“(2) לילדי המוריש – עד גיל 18, לילד נכה – כל זמן נכותו, לילד שהוא חולה גפש – כל עוד הוא חולה גפש, ולילד מפגר – כמשמעותו בחוק הסעד (טיפול במפגרים), תשכ”ט–1969.”²

גולדה מאיר

גולדה מאיר

ראש הממשלה

ראש הממשלה

ממלא מקום שר המשפטים

שניאור זלמן שזר

נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב’ באב תשכ”ט (17 ביולי 1969); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה”ח 850, תשכ”ט, עמ’ 340.

¹ ס”ח תשכ”ה, עמ’ 63.

² ס”ח תשכ”ט, עמ’ 132.